

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: O. K.**, zastoupen Mgr. Janou Hladíkovou, advokátkou, se sídlem 17. listopadu 623, Pardubice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, č. j. 52 Az 4/2005 - 54 ze dne 8. 6. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Janě Hladíkové, **se** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 52 Az 4/2005 - 54 ze dne 8. 6. 2006, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3509/VL - 07 - P08 - 2004 ze dne 24. 3. 2005, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 a nebyly na něj ani vztaženy překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen 3. 7. 2006. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost adresovaná Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové byla stěžovatelem podána dne 31. 7. 2006.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pondělí dne 3. 7. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala tedy běžet v úterý dne 4. 7. 2006 v 00.01 hodin a skončila v pondělí dne 17. 7. 2006 ve 24.00 hodin. Kasační stížnost však byla podána stěžovatelem osobně až v průběhu dne 31. 7. 2006, tedy již po skončení lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Plzni odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 8. 2006, č. j. 52 Az 4/2005 - 72, ustanovena zástupkyní Mgr. Jana Hladíková. Ta na výzvu Nejvyššího správního soudu sdělila, že požaduje přiznat náhradu nákladů právního zastoupení za jeden úkon právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení ve věci. Zároveň však uvedla, že neměla možnost učinit s klientem první poradu ve věci, protože se jí ho nepodařilo zastihnout, nicméně se pokoušela ho kontaktovat čtyřmi doporučenými zásilkami. Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrhu ustanovené zástupkyně nemůže vyhovět, jelikož požaduje přiznání odměny za zastupování a náhradu nákladů v podstatě pouze za pokus o kontaktování stěžovatele, což je úkon, který nelze podřadit pod žádný z úkonů právní služby ve smyslu ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nej**sou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu